FOUND

I walked in the forest
So all by myself,
And to search for nothing
That was my intent.

In the shadow I saw
A small flower standing,
Shining like stars,
Beautifull as tender eyes.

I wanted to pluck it,
When it delicately said:
Shall I to wither
Be broken off?

I dug it up with all
Its small roots,
To the garden I brought it
By the pretty house.

And once more did plant it
At a quiet nook;
Now it branches forever
And continues to bloom.

JOHANN WOLFGANG
VON GOETHE
(1749-1832)
(Translated by Gustave Mathieu
and Guy Stern in “Introduction To
German Poetry”)

TÌM THẤY HOA

Lang thang dạo bước trong rừng
Một mình một bóng ngập ngừng bên khe,
Lòng riêng chẳng kiếm tìm chi
Mặc cho lối cỏ dẫn đi xa gần.

Ô kìa thấp thoáng bóng râm
Một bông hoa nhỏ muôn phần thắm tươi,
Long lanh tựa ánh sao trời,
Đẹp xinh như khóe mắt ai dịu dàng.

Đưa tay định hái hoa vàng
Chợt nghe trong gió hoa than phận mình:
Chao ơi người nỡ bẻ cành
Thân này tàn héo sao đành lòng đây?

Thôi ta đào cả bụi cây
Cùng muôn rễ nhỏ bám đầy thân thương,
Nâng niu mang trở về vườn
Bên căn nhà đẹp nắng vương sớm chiều.

Vườn nhà trồng lại hoa yêu
Êm đềm góc vắng, mỹ miều thảm xanh;
Giờ cây tươi tốt vươn cành
Hoa phô sắc thắm nở quanh bốn mùa.

NGÔ TẰNG GIAO
chuyển ngữ.
(Bông hoa xinh đẹp
mà thi sĩ mang từ rừng về
chính là nàng CHRISTIANE,
vợ của GOETHE.)